

Kohtuasi C-357/07

The Queen, taotluse alusel, mille esitas:

TNT Post UK Ltd

versus

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(eelotsusetaotlus,
mille on esitanud High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division
(Administrative Court))

Kuues käibemaksudirektiiv – Maksuvabastused – Artikli 13 A osa lõike 1 punkt a –
Riiklike postiteenistuste teenused

Kohtujurist J. Kokott'i ettepanek, esitatud 15. jaanuaril 2009	I - 99
Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 23. aprill 2009	I - 99

Kohtuotsuse kokkuvõte

- 1. Maksusätted – Õigusaktide ühtlustamine – Käibemaks – Ühine käibemaksusüsteem – Kuuenda direktiiviga ette nähtud maksuvabastused – Riiklike postiteenistuste teenuste maksuvabastus*
(Nõukogu direktiiv 77/388, artikli 13 A osa lõike 1 punkt a, ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/67, artikkel 3)
- 2. Maksusätted – Õigusaktide ühtlustamine – Käibemaks – Ühine käibemaksusüsteem – Kuuenda direktiiviga ette nähtud maksuvabastused – Riiklike postiteenistuste teenuste maksuvabastus*
(Nõukogu direktiiv 77/388, artikli 13 A osa lõike 1 punkt a)

1. Kuuenda direktiivi 77/388 (kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) artikli 13 A osa lõike 1 punktis a sisalduvat mõistet „riiklikud postiteenistused” tuleb tõlgendada nii, et see viitab avalik-õiguslikele või eraettevõtjatele, kes võtavad endale kohustuse tagada universaalse postiteenuse osutamine liikmesriigis täielikult või osaliselt, nii nagu see on määratletud direktiivi 97/67 (ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta, muudetud direktiiviga 2002/39) artiklis 3.

Teiseks on kuuenda direktiivi artikli 13 A osas ette nähtud maksuvabastuste eesmärk soodustada teatavaid üldistes huvides tegevusi. Nimetatud eesmärk väljendub postivaldkonnas täpselt selles, et pakkuda väikese tasu eest postiteenuseid, mis vastavad elanikkonna esmavajadustele. Ühenduse õiguse praeguses seisus langeb niisugune eesmärk sisuliselt kokku ka direktiivi 97/67 eesmärgiga pakkuda universaalset postiteenust. Nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 kohaselt tagavad liikmesriigid, et see teenus hõlmab kindlaksmääratud kvaliteediga postiteenuse pidevat osutamist nende territooriumi igas punktis kõikidele kasutajatele taskukohase tasu eest. Seega vaatamata sellele, et see eesmärk ei saa olla aluseks kuuenda direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punkti a tõlgendamisel, kuna selle direktiivi õiguslik alus on direktiivi 97/67 alusest erinev, annab see eesmärk siiski tarviliku viite mõiste „riiklikud postiteenistused” tõlgendamiseks nimetatud sätte tähenduses.

Esiteks on artikli 13 A osa lõike 1 punkti a kohaldamisalasse jäämiseks vaja, et maksust vabastatavaid teenuseid osutaks ettevõtja, kelle võib kvalifitseerida „riiklikuks postiteenistuseks” selle termini tava tähenduses. Asjaolu, et direktiivi 2006/112 (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 132 lõike 1 punkt a on koostatud täpselt samas sõnastuses nagu kuuenda direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punkt a, viitab sellele, et viimati nimetatud sättes ette nähtud maksuvabastus on vaatamata postisektori liberaliseerimisele säilitatud. Sellest järeldub, et kuuenda direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punktis a ette nähtud maksuvabastust ei saa tõlgendada nii, nagu viitaks see sisuliselt selliste postiteenuste osutamisele, nagu on reserveeritud teenused direktiivi 97/67 artikli 7 tähenduses, olenemata nende teenuste osutaja staatusest.

(vt punktid 27–30, 32–36, 40 ja resolutsiooni punkt 1)

2. Kuuenda direktiivi 77/388 (kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) artikli 13 A osa lõike 1 punktis a ette nähtud maksuvabastus laieneb riiklike postiteenistuste teenustele, välja arvatud reisijatevoja telekommunikatsiooniteenused, ja

nendega seotud kaubatarnetele, mida riiklikud postiteenistused osutavad ise ehk tulenevalt nende staatusest ettevõtjana, kes võtab endale kohustuse tagada universaalse postiteenuse osutamine liikmesriigis täielikult või osaliselt. See ei laiene niisuguste teenuste osutamisele ega

nendega seotud kaubatarnetele, mille tingimuste üle on läbi räägitud individuaalselt.

(vt punkt 49 ja resolutsiooni punkt 2)